

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.951 van 28 september 1998
in de zaak A. 80.231/IX-1398.**

In zake : Dirk DOBBELAERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6/8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk DOBBELAERE op 11 september 1998 heeft ingediend om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de :

"ministeriële beslissing van 3 september 1998 houdende enerzijds intrekking van de ministeriële beslissing van 6 mei 1998 tot weigering van verzoekers aanvraag van 4 februari 1998 strekkende in hoofdde tot vrijwillig ontslag, subsidiair tot non-activiteit wegens persoonlijke aangelegenheden, met ingang op 1 september 1998 en houdende anderzijds weigering van voormelde aanvraag van 4 februari 1998";

Gezien het verzoekschrift dat Dirk DOBBELAERE op 11 september 1998 heeft ingediend om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, de volgende voorlopige maatregelen te vorderen, met inbegrip van een dwangsom :

"Bevelen dat verwerende partij een tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden van één jaar met ingang op 1 oktober 1998 verleent aan verzoeker.

Zeggen dat bij gebreke aan notificatie van voormelde nodige maatregel voor 1 oktober 1998, een

dwangsom van 100.000 F/dag vertraging zal verschuldigd zijn vanaf de betekening van het arrest.

Bevelen, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000.000 F dat, indien de verwerende partij een intrekkingbeslissing uitvaardigt, ze tegelijkertijd een nieuwe expliciete beslissing uitvaardigt.

Zeggen dat deze nodige maatregelen opgeheven wordt nadat de beslissing tot inwilliging van verzoekers aanvraag van 4 februari 1998 definitief zal zijn";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Ph. VANDE CASTEELE, die verschijnt voor verzoeker, en van Majoor-militair-administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de vordering tot schorsing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen samen zullen worden behandeld en afgehandeld;

1. De vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, onder meer, aanvoert : ten eerste, dat de bestreden akte een onrechtmatige krenking uitmaakt van verzoekers (te vrijwaren) fundamentele rechten en vrijheden (...), dat dit in casu ook afbreuk doet aan verzoekers legitieme procedurale en professionele verwachtingen, ten tweede, dat de schending van het recht tot vrije arbeidskeuze en van het verbod van dwangarbeid te allen prijze moeten vermeden worden, minstens beperkt worden, ten derde, dat verzoeker - teneinde de opgelopen schade te voorkomen en te beperken - op 29 juni 1998 een nieuwe aanvraag tot ontslag of non-activiteit van één jaar heeft ingediend met ingang op 1 oktober 1998, dat de verwerende partij deze aanvraag behandelt en aldus de kans krijgt om het geleden moeilijk te herstellen ernstig nadeel te beperken, ten vierde, dat verzoeker recht heeft op daadwerkelijke rechtshulp voor een nationale instantie, dat men niet kan ontkennen dat in casu enkel een administratief kortgeding, gevolgd door een annulatieprocedure, enige daadwerkelijke rechtshulp kan bieden,

dat de aard van het ingeroepen nadeel met zich medebrengt dat een louter annulatiearrest op zich geen enkel volledig en tijdig herstel verleent, dat in casu verzoekers individuele vrijheid en vrijheid van arbeid miskend worden door de bestreden (weigerings-) beslissingen, dat de beroving van het genot van essentiële grondrechten, waaronder de individuele vrijheid, in se onherstelbaar is en nooit achteraf door een louter annulatiearrest ten genoegen kan hersteld worden, dat het schorsingsarrest de verwerende partij zal aanzetten om snel de wettelijkheid - in casu zelfs de grondwettelijkheid - terdege te herstellen, ten vijfde, dat bovendien verzoeker het specifiek risico loopt dat de nieuwe arbeidsovereenkomst ontbonden zal worden om reden dat verzoeker hiertoe - weliswaar onrechtmatig - door verwerende partij belet wordt, dat dit in casu werd bevestigd bij een aanmanend schrijven van 7 september 1998 van de NV ALTRAN, dat zulks niet enkel een wezenlijk gemis inhoudt aan belangrijke opportuniteiten, die zich later niet meer zullen aanbieden, dat bovendien dit zijn reputatie kan aantasten en hierdoor zijn conversiekansen zal beknotten, ten zesde, dat verzoeker een administratief kortgeding heeft ingeleid op 7 augustus 1998, dat de 45-dagen termijn verstrijkt op ongeveer 25 september 1998, dat er aangenomen kan worden dat verzoekers kansen op een effectief schorsingsarrest in de zaak A. 79.719/IX-1361 beduidend waren, dat de omstandigheid dat de bestreden beslissing van 6 mei 1998 ingetrokken werd, op zich de ernst, ja zelfs de kennelijke gegrondheid van de opgeworpen onregelmatigheden bevestigt, dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen in de zaak A. 79.719/IX-1361 aanvoert dat de Minister de bestreden akte heeft ingetrokken en de vordering dan ook geen voorwerp meer heeft, dat de verwerende partij aldus aanstuurt niet enkel op een onmiddellijke verwerping van het schorsingsarrest maar tevens op de verwerping van de vernietigingsaanvraag,

dat verzoekers recht op een effectieve uitspraak - zowel in kortgeding als ten gronde - in het eerste geding volledig worden beknot, dat men niet kan ontkennen dat de Raad van State - bij de beoordeling van het risico tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel - oog mag en moet hebben voor alle gevolgen, die de nieuwe bestreden akte veroorzaakt, met inbegrip van de repercussies op hangende procedures;

Overwegende dat verzoeker in het eerste deel van zijn betoog een aantal algemene gegevens aanvoert waarmee niet meteen wordt duidelijk gemaakt dat de bestreden weigeringsbeslissing een ernstig én een moeilijk te herstellen nadeel zou kunnen veroorzaken;

Overwegende dat verzoeker in zijn betoog wel enigszins concreter wordt wanneer hij verwijst naar het risico dat de aangegane arbeidsovereenkomst met de vennootschap ALTRAN EUROPE zou kunnen "ontbonden" worden; dat in dit verband moet worden vastgesteld dat verzoeker een arbeidsovereenkomst heeft gesloten met de vennootschap ALTRAN EUROPE met uitwerking op 1 september 1998; dat hierbij dient te worden opgemerkt dat verzoeker reeds op 17 maart 1998 - dus vooraleer hij de ministeriële beslissing over zijn aanvraag tot ontslag, subsidiair zijn aanvraag tot tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden, ingediend op 4 februari 1998 (en nadien hernieuwd op 29 juni 1998) kende - een arbeidsovereenkomst heeft ondertekend; dat indien die arbeidsovereenkomst niet zou kunnen worden uitgevoerd en eventueel "ontbonden" zou worden dit in essentie te wijten is aan het eigen gedrag van verzoeker daar deze reeds een arbeidsovereenkomst aanging vooraleer zekerheid te hebben over zijn mogelijkheden tot ontslag als beroepsofficier in de Krijgsmacht; dat het aangevoerde nadeel in die omstandigheden niet rechtstreeks veroorzaakt wordt door de tenuitvoerlegging van

de bestreden weigeringsbeslissing; dat vervolgens moet worden vastgesteld dat in een brief van de vennootschap ALTRAN EUROPE van 7 september 1998 het volgende wordt gesteld :

"Anderzijds, vermits u steeds onze Firma wenst te vervoegen, geven wij u hierbij een termijn van een maand, om u toe te laten de nodige juridische maatregelen te treffen en beroep in te dienen bij de Raad van State. Bij het vervallen van dit termijn, dwz op 01/10/98 zullen wij genoodzaakt zijn te beschouwen dat u het arbeidskontra^kt verbreekt, hetgeen de annulatie van de bovenvermelde overeenkomst zal betekenen.";

dat in dit verband dient te worden opgemerkt dat verzoeker zich nauwgezet heeft gehouden aan de voorwaarde gesteld in de brief van 7 september 1998; dat hij immers vóór 1 oktober 1998 een beroep heeft ingesteld bij de Raad van State; dat op het eerste gezicht dan ook niet kan worden besloten dat er voor ALTRAN EUROPE - zoals aangekondigd in de brief van 7 september 1998- een reden lijkt te zijn om het contract als "geannuleerd" te beschouwen; dat het risico op een "ontbinding" van de arbeidsovereenkomst dan ook veeleer hypothetisch lijkt; dat in de brief van 7 september 1998 er overigens op gewezen wordt dat verzoeker "het arbeidscontract verbreekt"; dat een eventuele "annulatie" van de arbeidsovereenkomst dan ook niet rechtstreeks veroorzaakt lijkt te worden door de tenuitvoerlegging van de bestreden weigeringsbeslissing, maar wel door het eigen optreden van verzoeker; dat overigens niet direct valt in te zien hoe een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden weigeringsbeslissing van 3 september 1998 tot gevolg zou kunnen hebben dat de arbeidsovereenkomst niet "ontbonden", "verbroken" of "geannuleerd" zou worden; dat een eventuele schorsing van de bestreden weigeringsbeslissing het aangevoerde nadeel derhalve niet zou kunnen wegnemen, beperken of verminderen;

Overwegende dat, met betrekking tot het "gemis aan belangrijke opportuniteiten", zijn "reputatie" en zijn "conversiekansen" verzoeker uiterst summier en helemaal niet concreet is; dat er in die omstandigheden dan ook niet naar behoren kan onderzocht worden of dat aangevoerde nadeel inderdaad én ernstig én moeilijk te herstellen is en direct wordt veroorzaakt door de bestreden weigeringsbeslissing;

Overwegende dat verzoeker verder ook laat gelden dat zijn "recht op een effectieve uitspraak" in de zaak A. 79.719/IX-1361 volledig wordt beknot door de intrekking van de in die zaak bestreden weigeringsbeslissing van 6 mei 1998; dat in dit verband moet worden vastgesteld dat het aangevoerde risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel het direct gevolg lijkt te zijn van de vaste rechtspraak van de Raad van State volgens dewelke een vordering tot nietigverklaring of een vordering tot schorsing haar voorwerp verliest door de intrekking van de bestreden handeling; dat het door verzoeker aangevoerde nadeel dan ook niet rechtstreeks veroorzaakt is door de bestreden intrekking- en weigeringsbeslissing;

Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan een van de cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan, zodat de vordering dient te worden verworpen;

2. De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom.

Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing de verwerping van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom met zich brengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig september 1900 achtennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.